

УЧЕНИЕТО НА ЕЗАВЕЛ

Дейвид Уилкерсън

18 Януари 1988

Бих могъл да сложа подзаглавие на това послание „Опасността от това да бъдеш изкушен от фалшиво учение“. Прочетете Откровение 2:18-29 и ще видите, че Самият Христос предупреди църквата за опасността от учението на Езавел. „Но имам против теб това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и учи и прилъгва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено“ (Откровение 2:20). Гръцката дума за „Езавел“ е синоним на лъжеучител. Тя ясно изобразява фалшивите учения. Исус пояснява това като казва: „... които не държат това учение...“ (Откровение 2:24)

Тук виждаме група Божии хора, пълни с добри дела и вършещи благотворителност, които имат вид на вярващи и търпеливи люде. Но пламтящите с огън очи на Исус се появиха между тях. Сред всички тези добрини и похвални дела се случваше нещо опасно и толкова изкусително, че Исус предупреди, че ще изпрати наказание и ще ги направи за поука на всички църкви. Някои членове на църквата се продаваха на Сатана. Добрите им дела, благотворителността, служението, вярата и търпението им бяха засенчени от изкушението на лъжеучение. Те бяха омаяни от доктрина, която беше маскирана като истинското Божие Слово, но всъщност бе зла.

Изкушението на Божиите слуги

Христос каза, че „Моите слуги“ са изкушавани. Служители, ние сме стигнали до това много опасно състояние, за което предупреди Христос. Има множество пастори, учители и евангелизатори, напълно омагьосани от изкусителната доктрина на Езавел. Тези изкушени учители от своя страна произвеждат „деца на изкушението“. Те поучават блудство и консумиране на храна, жертвана на идоли – духовно блудство. Това е ядене на демоничната храна на учения, които оправдават греха.

Искам съвсем ясно да заявя, че е опасно да слушаш грешното учение. Фалшивата доктрина може да те прокълне по-лесно, отколкото цялата похот и грехове на плътта. Лъжеучителите и лъжливите проповедници пращат повече хора в ада, отколкото всички нарко дилъри, сводници и проститутки взети заедно. Това не е твърде силно изявление – наистина го вярвам. Цели множества слепи, водени в погрешната посока християни - поробени от лъжеучения, пеят и хвалят Господ в църквите. Хиляди хора казват: „Не беше ли чудесно?“, слушайки учители, които изливат доктрината на демони.

Христос не приема този проблем лекомислено. Очите Му отново пронизват църквата и Той е дошъл да предупреди, изобличи и спаси хората и слугите Си от ужасното изкушение. По-добре да приемем сериозно всичко това. Важно е къде ходиш на църква. Важно е кого слушаш. Важно е кое учение владее сърцето ти.

Божият народ се продава на Сатана навсякъде, предавайки се в ръцете на лъжеучители и продавачи на лъжеучения. Да се продаваш на Сатана извиква във въображението картини на угасващи наркомани, алкохолици, болни от СПИН проститутки и мразещи Бог атеисти. Не, това се случва в църквата, на евангелски събрания и конгреси, и на велики семинари с поучения.

Белегът на изкушения християнин е, че е „увлечен“, търсещ някакво ново, различно, странно учение. Библията предупреждава: „Не се увличайте по разни и странни учения“ (Евреи 13:9). Не бъди воден насам-натам, от едно място на друго. Това не се отнася за онези редки мигове, в които зрял вярващ отива някъде, за да чуе истински Божии човек, който проповядва Христос и покаяние. Това се отнася за бягането от едно място на друго, от семинар на семинар, от църква на църква, от изцелително събрание на събрание с чудеса; без да пуснеш корени никъде. Ушите им вечно ги сърбят да чуят нещо ново, нещо сензационно, нещо развлекателно, нещо приятно за плътта им. Имаме ги и в Таймс Скуеър Чърч – скитници, пустинни плевели, понесени от вятъра на доктрините. Този тип вярващи не се връщат отново, защото отказваме да почешем сърбящите им уши. Те искат да бъдат погалени, а не укорени, затова тичат обратно при своите учители – утешителите, щастливите позитивисти. Те ми напомнят атиняните, които „не си прекарваха времето с нищо друго, освен да разказват или да слушат нещо ново.“ (Деяния 17:21). Павел предупреди Тимотей: „няма да търпят здравето учение, а ще си натрупат учители по своите страсти, за да им гъделичкат ушите“ (2 Тимотей 4:3).

Учението на Христос

Белегът на зрелия вярващ е отказа да бъде „блъскан и завличан от всеки вятър на някое учение...“ (Ефесяни 4:14). Такива вярващи не могат да бъдат манипулирани от никой учител. Те нямат нужда да обикалят наоколо, защото растат в Христос. Те пируват на зелени пасбища. Обрязали са ушите си и измерват всеки учител и учение по това до каква степен се придържа към Христовата святост. Те могат да разпознаят всички лъжливи доктрини и са отвратени от всички странни, нови учения. Те са научили Христос. Няма да бъдат завладени от музика, приятели, личности или чудеса, а от глада за чистото Слово.

Има само две доктрини – доктрината на Христос и доктрината на Езавел. Павел каза: „... за да украсяват във всичко учението на Бога, нашия Спасител“ (Тит 2:10). Кое е учението на Христос? Божията благодат ни учи да се отречем от безбожието и светските страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят (Тит 2:11,12). Учението на Христос ще те промени според образа на Христос. То ще изобличи всеки скрит грях и всеки зъл копнеж.

Учителят ти изобличава ли с власт, говори и поучава ли те да оставиш греха и всички идоли, както е казано в Тит 2? Учиш ли се да мразиш страстно греха? Или си тръгваш от църквата все още не напълно осъден? Можеш ли да излезеш от там и да се прилепиш към любимите си грехове? Посланието в учението на Христос е: „Нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост в страх от Бога.” (2 Коринтяни 7:1)

Толкова много хора ни пишат: „Пасторът ни продължава да казва – не съм тук, за да проповядвам срещу греха; тук съм, за да издигна Исус.” Или: „Няма да има никакво обвинително проповядване от този амвон! Тук съм, за да премахна страха и депресията от хората си.” Дори сред петдесетните проповедници има две крайности. Някои от тях крещат сурово, легалистично евангелие, без любов, а по дела; докато други проповядват срещу греха като страхливци, извинявайки се за това по време на посланието си. Фалшива любов и крокодилски сълзи.

Учението на Христос е учение на святост. „И ако някой предава друго учение и не се съобразява със здравите думи на нашия Господ Исус Христос и учението, което е според благочестието, той се е възгордял, без да знае нищо, и има нездравно желание за разисквания и празни спорове, от които произлизат завист, разпри, хули, зли подозрения” (1 Тимотей 6:3-4). Някои ни казват: „Моят учител говори за святост.” Но аз нямам предвид само употребата на думата „свят”; имам предвид проповядване с власт. Проповядването на учението на Христос ще те благослови, укрепи и окуражи, но и ще те осъди толкова дълбоко, че няма да можеш да седиш под него и да продължаваш да се прилепаш за тайната си похот.

Учението на Езавел

Нека погледнем учението на демоните и да проверим дали си в опасност от това да се продадеш на Сатана. В учението на Езавел има три отличителни белега. Всички те се намират в старозаветната Езавел – майката и въплъщението на лъжливите учения. Исус направи името ѝ синоним на лъжеучение, което казва, че нещо зло може да бъде добро, че нечистото може да е чисто.

На иврит Езавел означава: целомъдрен, добродетелен, без идолопоклонство. Представете си – най-нечестивата, най-идолопоклонническата и омразна жена в цялата Библия, е наречена добродетелна, безгрешна. Нещо много лошо е наречено добро. Ирония ли е това „целомъдрено?” – с въпросителна. Как? Кога? Къде? Как се превърна тя в целомъдрена? Кога? Къде?

Вижте и Ахав. „И Ахав, синът на Амрий, върши зло пред Господа повече от всички, които бяха преди него. И като че беше малко това, че ходи в греховете на Еровоам, сина на Нават, той взе за жена Езавел, дъщерята на сидонския цар Етваал, и отиде да служи на Ваал и му се поклони.” (3 Царе 16:30-31). Ахав означава „някой като баща” или „подпечатан с природата на баща си”. Езавел изобразява лъжливото учение, а Ахав е неговата жертва. Библията казва, че не е било достатъчно, че Ахав е преклонил сърцето си към греха, идолопоклонството и компромиса. Той вкарва в живота си сатанинско влияние, което ще го затвърди в греха му. „Наистина нямаше никой като Ахав, който така се продаде да върши зло пред Господа, защото жена му Езавел го подбуждаше.” (3 Царе 21:25)

Посланието е, че тенденцията сред християните, които държат таен грях и похот е, да прегърнат и се оженят за лъжливо учение, което само ще ги подтикна и утвърди в греховете им. Последното нещо, от което се нуждаеше Ахав беше Езавел. Колко опасно само. Тя извади най-лошото от него, увеличи го и го унищожи. Така е и с лъжеученията. Ако имаш някакъв грях, похот или нещо светско, последното нещо, от което се нуждаеш е учение, което ще извади най-лошото от теб. Когато Давид съгреши с Витсавее, той не се нуждаеше от лъжепророк с успокоително послание, който да му каже колко много го обича Бог. Той се нуждаеше от безкомпромисния пророк Натан, който да го посочи с пръст и да извика: „Ти си този човек“. Онези, които проповядват учението на Христос, показват на хората разликата между доброто и злото. Няма смесване в устните им. „И да учат народа Ми да различава между свято и несвято и да разпознава нечисто от чисто.“ (Езекийл 44:23). Езекийл осъжда тези лъжепророци, които обогатяват себе си, като проповядват оправдаващо греха послание. „Заговор на пророците ѝ има сред нея, като ревящ лъв, който лови плячка, поглъщат души, вземат богатства и скъпоценности, умножиха вдовиците сред нея. Свещениците ѝ насилиха закона Ми и оскверниха светите Ми неща, не различиха между свято и несвято... и аз бях осквернен сред тях...А пророците ѝ им... казваха: Така казва Господ Бог! — а Господ не беше говорил.“ (Езекийл 22:25-28)

В резултат на това, ние имаме цяло поколение от объркани деца, които дори не могат да разпознаят злото, когато го видят. Измамили са ги лъжепророци. Те наричат добро това, че рокаджии с пурпурни коси, облечени като садо – мазохисти се държат и движат сексуално на амвона; казано им е, че секса извън брака е добро, стига да си влюбен и да уважаваш другия. Проповедниците и учителите са се превърнали в най-големите защитници на греха в страната.

Учението на Езавел поощрява алчността

„Но Навутей каза на Ахав: Да не ми даде Господ да ти дам наследството на бащите си! Няма да ти дам наследството на бащите си. И легна на леглото си и обърна лицето си, и не яде хляб. А жена му Езавел дойде при него и му каза: Защо е толкова мрачен духът ти и не ядеш хляб? А той ѝ каза: Защото говорих с езраелеца Навутей и му казах: Дай ми лозето си за пари или, ако искаш, ще ти дам друго лозе вместо него. Но той каза: Няма да ти дам лозето си. Тогава жена му Езавел му каза: Ти ли царуваш сега над Израил? Стани, яж хляб и нека е весело сърцето ти. Аз ще ти дам лозето на езраелеца Навутей!“ (3 Царе 21:1-7)

Чуите учението на Езавел: „Ти си цар. Номер едно си. Имаш права. Нека нищо не те спира да вземеш каквото пожелаеш.“ Тя каза на Ахав: „Нека е весело сърцето ти. Аз ще ти дам лозето.“ Това с няколко думи е евангелието на просперитета. „Не се поти. Не бъди тъжен и не изпитвай осъждение заради желанията, които те изяждат. Аз ще ти го дам.“ Тези учения извъртат и злоупотребяват с Библията както измамливите методи на Езавел.

Най-голямата измама в съвременната църква е това да използваш Божието Слово, за да оправдаеш алчността. На повърхността учението на Езавел работи (виж 3 Царе 21:14-16). То даде на Ахав онова, което желаше. Той получи правото си, понеже, когато някой човек бъдеше убит с камъни за измяна срещу царя, цялото му наследство отиваше при него. Няма

съмнение, че за мнозина доктрината на просперитета работи. Те се наслаждават на собствеността си както Ахав.

Но Ахав не можа да ѝ се наслади заради един досаден Божий пророк. „Тогавя Господното слово беше към тесвиеца Илия и каза: Стани, слез да посрещнеш израилевият цар Ахав... той е в лозето на Навутей, където слезе, за да го присвои. И му говори и кажи: Така казва Господ: Уби ли, а също и присвои ли?... На мястото, където кучетата лизаха кръвта на Навутей, кучетата ще лизат и твоята кръв, да, твоята! А Ахав каза на Илия: Намери ли ме, враже мой? А Илия отговори: Намерих те, защото си се продал да вършиш зло пред Господа.” (3 Царе 21:17-20)

Представете си как Ахав се разхожда из новото си владение, казвайки: „Не е ли сладък животът? Ах, Езавел. Може да не съм съгласен с всичките ѝ методи, но тя свърши работа.” По петите му обаче е пророк Илия. Ахав се върти наоколо в шок. Знае какво му предстои. Съвестта му каза: „Намери ме, враже мой”.

Така е и днес. Бог е изпратил пророци из цялата страна, които викат силно и се противопоставят на материалистичното учение на Езавел. Те карат някои християни да се чувстват неудобно да се радват на играчките и придобивките си. Тези християни са се продали и не могат да разберат, че грехът стои зад всичко това. Всеки път, когато извиквам срещу учението на просперитета, чувствам духа и силата на Илия върху себе си. Ще чуете още и още изобличение на учението на Езавел. Пророчески гласове ще се чуват навсякъде – високо и ясно: „Грях. Ти имаш, защото си се продал на греха.”

Езавел мрази Божиите пророци и пророчества

„И Ахав разказа на Езавел всичко, което беше направил Илия и как беше избил с меч всичките пророци. Тогавя Езавел изпрати до Илия пратеник да каже: Така да ми направят боговете и така да прибавят, ако утре около това време не направя живота ти като живота на един от тях!” (3 Царе 19:1-2)

Християни, свързани с учението на Езавел, нямат абсолютно никакво уважение към светите Божи пророци. Те седят студени и равнодушни както Езавел, докато Ахав преживяваше всеки детайл от чудотворните проявления на свръхестествена власт на планината Кармил. Чуйте Ахав: „Но Езавел, може би трябва да се вслушаме. Видях го със собствените си очи. Нашите пророци танцуваха и викаха в продължение на часове, но нямаше сила. Илия просто изрече Божието слово и падна огън. Хората паднаха на лицата си, всички се покаяха. Отвърнаха се от цялото идолопоклонство. Бог изпрати съживление от святост.” Но Езавел не беше впечатлена. Само затвърди убеждението си.

Така е и днес. Учителите на доктрината на Езавел са хора като Ахав, които са и нейни жертви - не са отворени за осъждението на Святия Дух, нито за посланието на покаяние и святост. Чува го, но продължават в пътя си по-убедени от всякога в ученията си. Пред очите им няма страх от Бог.

Най-сигурният знак за лъжеучител и за учението на Езавел е отхвърлянето на пророческите предупреждения и отказа им да слушат проповеди за съда. Те го наричат мрак и съд. Смеят се, подиграват и надсмиват над това. Не уважават никакви негативни предупреждения. Еремия казва, че такива пастири са слепи и неми. Господ каза: „Покори се... А те не послушаха и не преклониха ухото си, а ходиха според намеренията и според упорството на злото си сърце и Ми обърнаха гръб, а не лице” (Еремия 7:24-28).

Онези, които поучават доктрината на Езавел, твърдят че са пророци. Но има тест за истинските и фалшиви пророци. Пророците на Езавел пророкуваха само добри неща, мир и просперитет. „И в пророците на Ерусалим видях нещо отвратително — прелюбодействат и ходят в лъжа, и подкрепят ръцете на злодеите, така че никой не се връща от злото си. Те всички станаха за Мен като Содом и жителите му — като Гомора. Затова, така казва Господ на Войнствата за пророците: Ето, Аз ще ги нахраня с пелин и ще ги напоя с горчива вода, защото от пророците на Ерусалим излезе осквернение по цялата земя. Така казва Господ на Войнствата: Не слушайте думите на пророците, които ви пророкуват! Те ви правят нищожни, говорят видения от собственото си сърце, а не от устата на Господа. Постоянно казват на онези, които Ме презират: Господ говори: Ще имате мир! Казват на всеки, който ходи според упорството на сърцето си: Няма да ви сполети зло!” (Еремия 23:14-17). Те не обръщат хората от злото. Те говорят за сънища и се държат глупаво на амвона. Те са палячовци.

Заветът на Ахав със света

Ахав се покая при проповедта на Илия. Посланието му го докосна дълбоко. Той раздра дрехите си и за известно време ходеше смирено. Бог нарече това покаяние: „Виждаш ли как Ахав се смири пред Мен?” (3 Царе 21:29). От този ден нататък, той можеше да погледне назад и да каже: „Покаяние? Да. След проповедта на великия Божий пророк Илия, в градината на Езраел...” За него това бе еднократно преживяване, а не ежедневно ходене и не продължи много дълго. Проблемът - беше сключил завет със света. Беше в съглашение с греха и бе станал брат и приятел на света. „Брат” тук означава: сходство, някой като мен, някой, когото уважавам. Той беше в завет с онова, което Бог беше прокълел. И днес съществува истинско, но въпреки това плитко покаяние и ако не развалиш завета си със света, ще се върнеш назад.

Ахав заяви, че обича истината, но дълбоко в себе си мразеше укора. Ахав и Йосафат отиваха на война срещу сирийците и четиристотин лъжепророци проповядваха успех: „Излез и ще успееш. Можеш да се справиш.” А там, изправен срещу четиристотинте лъжепророци, стоеше единствения самотен пророк. Чуйте желанието на Ахав да разбере истината: „А Михей каза: Жив е Господ — каквото ми каже Господ, това ще говоря! И когато дойде при царя, царят му каза: Михей, да отидем ли на бой в Рамот-Галаад, или да не отидем? А той му каза: Изкачи се и ще успееш, защото Господ ще го предаде в ръката на царя. Тогава царят му каза: Колко пъти да те заклевам да не ми говориш нищо друго освен истината в Господното Име!” (3 Царе 22:14-16). Въпреки това, в сърцето си той не искаше да я чуе, мразеше я. Така че хвърли пророка в затвора.

Пастори, пророци и хората в събранията днес казват: „Искаме само истината. Проповядвай я такава, каквата е. Излей я върху нас. Няма значение колко ще боли.“ Но в сърцата си някои кипят: „Твърде много мрак. Твърде тежко слово. Не мога да поема повече от него.“

Ахав беше сляп за ужасния факт, че е воден от лъжливи духове. Този лъжлив дух не идваше от Бог, но беше под Негово разпореждане. Злите, лъжливи духове трябва да си отидат или да дойдат по заповед на Неговата дума. Те не идват от Бог, но са изпратени от Него. „Господ е сложил лъжлив дух в устата на всички тези твои пророци“ (3 Царе 22:22-23).

Лъжливият дух накара Седекия – лъжепророк – да се похвали, че Божия Дух беше върху него. Лъжливият дух в него можеше честно да заяви: „Господ ме изпрати.“ Лъжливите духове са много убедителни – „Примами го“ (3 Царе 22:22). Ахав вече беше напълно убеден, че чуваше Божия глас и ще се върне с победата.

Християните, уловени от учението на Езавел са 100 % сигурни, че са прави. Те не могат да видят измамата. Ахав не си мислеше: „Михей е прав, той има Божия ум. Четиристотинте са лъжливи, те нямат слово от Бог.“ Не, той беше напълно убеден, измамен и съблазнен. Беше сигурен, че Михей греши, а четиристотинте са прави.

Защо някои християни падат в тази измама?

„Ето, вие разчитате на лъжливи думи, от които няма полза. Като крадете, убивате и прелюбодействате, и се кълнете лъжливо и кадите на Ваал, и следвате други богове, които не сте познавали, ще идвате ли после да стоите пред Мен в този дом, който се нарича с Моето Име, и да казвате: Отървахме се! — за да вършите всички тези гнусотии?“ (Еремия 7:8-10). Ето го отговорът. Прилепянето към някой любим грях, някой таен идол в сърцето. Оправдаването на греха. Ходенето и братството със света. След всичко това, идват в Божия дом и се хвалят: „Нямам осъждение.“ Това е отворена покана към лъжливите духове.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1988 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Doctrine of Jezebel](#) / [Учението на Езавел](#)